

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

یادگار عشق و حرمان مدام
احمدرضا احمدی

فهرست

- در این خانه در این کوچه ۱۳
- دیوار سفید ۱۷
- نه سنگ است نه آواز پرنده ۲۰
- تنهایی دیگران ۲۳
- شور بود، رنج بود، تنهایی بود ۲۶
- کودک شیر خشک می خواست ۲۸
- کارخانه ها ۳۱
- دیگر نه از آفتاب ۳۵
- آه من ۳۷
- حدس بود ۳۹
- چرا غ را روشن می کنم ۴۲
- کنار رودخانه ۴۵
- غذا ۴۸
- در باد گفت ۵۰
- روز باشکوهی است ۵۳
- آپارتمان ۵۶
- من ماندم ۵۹

۱۳۴	زمستان صریح و شفاف	۶۳	به پله رفتند
۱۳۸	غروب بود	۶۶	پروانه‌ها
۱۴۱	سرنوشتم	۷۰	درخت سیب
۱۴۴	در باران بود	۷۲	دیوارهای سفید
۱۴۷	عادت‌ها	۷۴	بادها و باران‌ها
۱۵۰	ستاره‌باران	۷۶	بودن و نبودن
۱۵۳	جاودانگی	۷۹	ترکیب
۱۵۷	همسایه‌ی من	۸۳	بخار
۱۵۹	اتوبوس در برف	۸۷	با خاموشی
۱۶۱	شعر من	۸۹	ابدی است
۱۶۴	اما چای در خانه	۹۳	گاهی که ابر
۱۶۶	اطلسی‌ها	۹۸	راه‌های طولانی
۱۶۸	زمستان	۱۰۰	آرام آرام
۱۷۰	آیا من تو را	۱۰۳	همه‌ی وسوسه‌ها
۱۷۲	آرامش	۱۰۷	پیر شده بودم
۱۷۴	چای در فنجان	۱۱۰	پرده‌های راه راه
۱۷۶	بالکن	۱۱۲	جواب سلام
۱۷۸	در کجا	۱۱۴	فروردین آمد
۱۸۰	آشوب‌های برگ	۱۱۷	صحبت از بارانی است
۱۸۲	من هم سیگار ندارم	۱۲۰	سراغ
۱۸۵	سکوت خانه	۱۲۲	رنگ زرد
۱۸۸	خاموش بودم	۱۲۵	همدم تو
۱۹۰	از پشت پنجره‌ام	۱۲۷	در باران راه افتادیم
۱۹۳	پشت پنجره	۱۲۹	آتشفسان‌ها
۱۹۸	برف	۱۳۱	به هم شباهت ندارند
۲۰۰	غرق شدن	۱۳۳	فراموشی غروب

۲۶۰	تفاوت	۲۰۱	امشب برف می بارد
۲۶۳	این طغیان رود	۲۰۳	پیرهن و کفش
۲۶۶	خوشه های انگور	۲۰۵	پرنده
۲۶۸	خانه های سالمدان	۲۰۷	پایان جهان
۲۷۱	کبک ها	۲۰۹	جزر و مد دریا
۲۷۳	آفتاب	۲۱۱	همسایه ها و مهمان ها
۲۷۵	پاییز آمده است	۲۱۳	آواز پرنده ای از دور
۲۷۷	قایق ها	۲۱۵	ماه
۲۸۰	نخل های سوخته	۲۱۷	شب و روز
۲۸۳	زمان	۲۱۹	دوباره، شاید، نه، سپس مرگ
۲۸۶	خواب	۲۲۲	به خیابان می آمدم
۲۸۹	محبوب ما بود	۲۲۵	از باران
۲۹۲	اسب	۲۲۸	مه
۲۹۵	اگرچه دیر بود	۲۳۰	هوایپما
۲۹۷	در بیمارستان	۲۳۳	سه نفر بودند
۲۹۹	نظاره	۲۳۶	جاده
۳۰۱	صبح فردا	۲۳۸	خنده های کودک
۳۰۳	سرما رها نمی کرد	۲۴۰	فراموش کردم
۳۰۶	ذوب	۲۴۲	روشنایی
۳۰۸	آوار	۲۴۴	در
۳۱۰	بال های من	۲۴۶	کسی
۳۱۲	حک سنگ	۲۴۸	این کلام
۳۱۶	پایان عمر	۲۵۰	کبوترها
۳۱۸	دیگر	۲۵۲	نقاشی
		۲۵۴	زنی تنها
		۲۵۷	زندگی من

نه سنگ است نه آواز پرندہ

نمی خواهم همراه با عشق
اضطراب‌های این جهانی را
به تو بسپرم

من از میان این قالب‌هایی
که آدمیان ساخته‌اند

عبور می‌کنم
به سوی تو می‌آیم و سلطان
که نیستی دیگر نیستی و انحطاط آدمی
معنی مرگ نمی‌دهد

اکنون نه زمان است
اکنون نه مکان است
در غیبت زمان و مکان
نه سنگ است
نه آواز پرندہ است
نه میوه است
نیاز آدمی به اکنون است
نه گذشته نه آینده
من از صدای خشن خش
این برگ‌ها پریشان می‌شوم
چهره‌ام زرد می‌شود
و قلبم تند می‌زند
باد برگ‌ها را
به حوض سنگی خالی
می‌برد
تصاویر من که بر دیوار سنگی
می‌نشینند
یادگاری از سال‌هایی است
که من جوان بودم
و تو را دوست داشتم
سنگ‌ها هم از صلابت افتاده‌اند
پیر مرد پشت پنجره‌ام